

Beszámoló

2022.07.31-08.02

ImpulsTanz

Az ImpulsTanz egy évente, Bécsben megrendezett, egy hónapon át tartó táncfesztivál, amely hivatásos és amatőr táncosoknak, illetve a tánc iránt érdeklődőknek ad lehetőséget elsősorban arra, hogy táncórákon vegyenek részt, illetve előadásokat nézzenek (számos más programlehetőség mellett). A nyár folyamán 3 napot töltöttem ezen a fesztiválon szakmai kirándulás keretében, és pontosan a fent említett programokon vettem részt, elsősorban pedagógushallgatóként, aztán előadóművészként, valamint programszervezőként.

Óranézések

A megfigyelés nagyobb teret ad az objektivitásnak, és kevesebbet a szubjektív átélésnek. A pedagógiának szerintem van egy olyan része, amely a szenvedélyen túl (amely egyszerre a tanításra, valamint a tanítás tárgya iránt, a tánc iránt érzett szenvedélyre értendő) egy rendkívül racionális, programozott tevékenység, amely többnyire egy átlátható hálózatot alkot a fejlődés, a kölcsönös tudásszerzés és -átadás céljából. Az óranézés során a pedagógushallgató nem kell izguljon, hogy jó tanár-e vagy jó diák, ellenben szemlélheti különböző helyzeteket, amely kérdéseket vethetnek fel, ráismeréseket ébreszthetnek fel saját munkájával kapcsolatban.

Általam bepillantott órák kb 15-20 perc visszatérésekkel:

Kenji Takagi improvizáció

Bruce Taylor modern jazz

Joe Alegado modern tánc

Damien Jalet& Aimilios Arapoglou kortárstánc

Sri Louise- country

Atchie Burnett voguing, waaking (magyarul nincs megfelelő kifejezés)

Peter Jasko improvizáció

Conny Aitzetmueller rúdtánc

Comfort Fedoke hip-hop

Mivel ezen órák nagy részén csak részleges vettem részt, hiszen lehetetlenség lett volna mindet végignézni az elejétől a végéig, így a legáltalánosabb észrevételeimet, tapasztalataimat és kérdéseimet tudom megosztani.

Talán 3 dolog:

1. A tanárok életkora
nagyon kellemes volt megtapasztalni, hogy 2 szenior korú tánctanárt is volt lehetőségem megtekinteni. Bruce Taylor és Joe Alegado mindketten a 70+ korosztályt képviselik. Mindkettőjük módszeréhez tartozik, hogy „beépített” segítők vannak, akik az óra teljes terjedelmében mutatják a szekvenciákat, biztos pontként szolgálnak a résztvevőknek,

amennyiben eltévednének a koreográfia közben, valamint noha a „mesterek” remekül tudták bemutatni a sorokat és fizikálisan nagyszerű formában vannak, a mozdulat terjedelmének értelmezésében és egyes mozdulatok lehetőségeinek vázolásában is jól jött az iránymutatás a segítőkétől.

2. A csoport mérete

A csoportok nagy részére jellemző volt a 20-50 között résztvevőkkel dolgoztak a tanárok az egyes órákon. Az információ természetesen kopott, minél hátrébb helyezkedett el valaki az első sorhoz képest, illetve attól függően is, hogy mennyire volt képes értelmezni és kivitelezni az instrukciókat. Mégis arányaiban nagyon sok tanárnál megfigyelhető volt, hogy adnak személyes visszajelzést, segítséget egy-egy mozdulat megértéséhez. Egy ilyen helyzetben sok múlik a táncos motivációján, hogy mennyit akar és tud kiszedni az adott órából.

3. A táncórák sokszínűsége

A három nap alatt elérhető órák összetételét tekintve, megállapítottuk kollégáimmal, hogy rendkívül színes a táncórák repertoárja. Alapvetően a klasszikus táncstílusokon túl (balett, modern, kortárs) egyre több helyet kapott a kurzusként elérhető pop, voguing, waacking, high heels, country, flamenco is. Mindenesetre ezáltal (vagy sem) rendkívül látogatottak voltak az órák is és az előadások is.

Részvétel órákon: Comfort Fedoke beginner HipHop

Comfort Fedoke órájára spontán fizettünk be miután megnéztük előző nap. Sok minden miatt döntöttünk úgy, hogy részt akarunk venni. Leginkább amiatt, mert nem lehet ennyi táncot nézni úgy, hogy közben nem mozdul meg az ember. Ami még vonzó volt az órájában számomra, hogy valami új területet próbálhatok ki, egy szimpatikus és hiteles tanárnál. Mert Comfort pont elegendő információt mondott el verbálisan, eleget adott a testével és mindezeket pedig hatványozta az a hitlenség, amit a személyiségével képviselt. Az óra bemelegítéssel kezdődött, több figyelmet adva a törzs izmainak és a karoknak a minimális átmozgatására és átnyújtására. A lábakat rugózással és nyújtással készítettük fel a mozgásra. Ezután a hip-hop alapmozgását: a fent és lent hangsúlyos rugózást gyakoroltuk. Rugózás közben hogyan mozdul az alsó végtag és ehhez képest hogyan variálhat a felsőtest. A tanár mindig elől állt, onnan vezette a csapatot egyik mozdulattól a másikba. Mindig megfelelő időt hagyott, hogy megértsük és elsajátítsuk az adott sort és csak aztán módosított. Módosításai valamelyest köthető volt az előzőhöz, így szépen fokozatosan folytunk egyre komplexebb mozgásvariációkba. Comfort megadott egy univerzális jelzést: amikor a felfelé tartott mutatóujjával vízszintes köröket írt le, azt jelezte, hogy az éppen adott mozdulattal induljunk neki a térbe és próbáljuk ki a mozdulat utaztatását. Ez szerintem jó lehetőség volt arra, hogy megmozduljunk a térbe, hogy jobban lássuk társainkat és hogy a mozgás után más helyre kerülve, más szemszögből vegyünk részt az órán. Ezek a körök mindig frissítették a figyelmemet és felszabadítottak az órán. Comfort mindig figyelt arra, hogy személyes visszajelzéseket is adjon. Az óra középső részében a terem hátsó részéből oszlopokban és sorokban haladtunk előre egy Comfort által bemutatott mozdulatsor elsajátításával. Kétszer ismételtük ugyanazt a mozgássort: először folyamatosan előre haladva, másodszer pedig arra kért minket, hogy a mozgássort és a haladási irányt tartva, de a térben elfordulva haladjunk előre. Tetszett ez a minimál kreatív feladat, hogy amit megtanultunk azzal azonnal volt lehetőségünk játszani, kipróbálni más térbeli keretek között. Az óra utolsó részében pedig egy hosszabb sort vettünk. Erre sajnos kevés idő jutott. Comfort az óráin volt, hogy pusztán a mutatással jelezte, hogy mi a mozdulat, volt, hogy elmagyarázta mi történik, és

mindig beszélt arról, hogy a mozdulatok Észak-amerikai mely területeire jellemzőek a hip-hop táncműfaj vonatkozásában (Brooklyn, Texas, Detroit, L.A, ezekre emlékszem).

Előadás nézések

Florentina Holzinger: Tanz

Felkavaró, szórakoztató, látványos, zavarba ejtő, film a színházban

Az előadás a balettből bontakozik ki. A balett órákból: mesternőből és táncosokból, minden kifejezés túlmutat a konvencionális határokon (pl. relevé: nem lábujjhegyig, hanem a hajnál/bőrnél fellógatva lenni), a mesternő szerepe az örületig és mániákusságig van fokozva, a táncosok amazonok, akik mindent elbírnak és véghezvisznek. Az előadás fejezetekre van bontva, mint a Tarantino filmekben. Rengeteg vér folyik, mint a Tarantino filmekben. Humoros, hihetetlen, határfeszítő, de mégis könnyen érhető és szerethető előadás.

Cie Ivo Dimchev (UK/BG): In Hell with Jesus

minimális díszlet, precíz részletek, szexualitás, provokáció, musical, érzelmes, okos

A történet nagyon egyszerű: szereplőválogatás egy filmhez. Ivo Dimchev a rendező és 6+1 jelentkezőt hallgatunk meg vele közösen. A folyamat mindig ugyanaz: éneklés egyedül, interjú helyzet, éneklés a rendezővel. A történetet szépen lassan értjük meg. Fantasztikusan egyszerű a darab felépítése, a részletek nagyon fontosak, az előadók a szerepeikben precízek, Ivo Dimchev nagyszerűen improvizál: közvetlen, szerepben marad és autentikus.

Lenio Kaklea (FR/GR): Sonatas and Interludes

kusza, érthetetlen jelenet kötések, nehezen érthető és köthető színházi jelek, nagyon jó zene

Erős kezdésben azzal kezd az előadó, hogy azon az este John Cage neki játszik, ehhez képest az este folyamán, mintha folyamatosan lépést próbálna tartani a zenével. Még akkor is erőteljesebb a zene, hogy a zongoristát a közönséggel háttal ülteti le a színpad közepére. Az előtte zajló tánc nehezen értelmezhetően modern és kutatásjellegű mozgásforma, a körülbelül egymás után következő 5 jelenet olyan szintű absztrakcióban kommunikál, hogy lehetetlenség értelmezni őket egymáshoz képest, ezáltal szétesik a darab.

Liquid Loft/Chris Haring (AT): Modern Chimeras

sok textil, kevés tánc, jó ötlet, túl hosszú

Az elasztikus textil lehetőségeinek körbejárása egy rendkívül impozáns színházi térben (Odeon Theatre). A téma számomra az előadás feléig volt izgalmas, körülbelül ennyi idő alatt körbejártuk a lehetséges variációkat, amiket mozgásanyagban a textilek újat hozhatnak, érdekesebbek lehetnek.

Public moves:

A fesztivál eseményei közé tartozik, hogy egy-egy az adott héten órát adó tanár Bécsben a Museumsquartier közelében egy feléptett és körbekerített táncszőnyegen tart órát az érdeklődőknek. Ezúttal Joe Alegado volt soron. A meglepő az volt, hogy pont, mint a stúdiókban itt is mindenféle korosztály vett részt az órákon, különböző tánc tudással. Körülbelül 40-en voltak a táncosok és ugyanannyian néztük őket. Remek táncnépszerűsítőnek tűnik.

Ai Weiwei: In Search of Humanity

Életem legjobb kiállításán vettem részt, amikor ellátogattam az Albertina Modernbe. Komplex, mindenféle dimenziókon mozgó, mély, meghatározó kiállítás erős állításokkal, művészi újragondolással.

+1

Nagyon nagyon finom salátákat ettünk a fesztivál által ajánlott ebédlőben. Ilyet szeretnék itthon is: fehérje, vitamin, zöldség és frissesség.

Összegzés: pedagógusként és szakmai koordinátorként kamatoztatható tapasztalokat szereztem,

Sajnálom, hogy nem néztem végig egy egyhetes folyamatot, hogy az evolúciót tudjam követni.

Jövőbeni terveim között szerepel egy teljes hétre kimenni, órákon részt venni, órákat látogatni és előadásokat nézni.